

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 382 /2013

privind soluționarea contestației depuse de

C.N. .X. SA .X. din .X.,

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 907838/22.11.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală .X. prin adresa nr..X./2013, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.X/22.11.2013, asupra contestației formulate de **C.N. .X. SA .X.** cu sediul în municipiul .X.,X.,.X., J.X., CUI .X..

C.N. .X. SA .X. contestă parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./2013, emisă de Direcția Generală .X., respectiv pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- dobânzi și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit;

- dobândă în sumă de .X. lei aferentă impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./2013 a fost comunicată societății în data de **23.09.2013** potrivit confirmării de primire poștală, anexată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost înregistrată la Direcția Generală .X. sub nr..X./**2013**, conform ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) si art.209 alin.1 lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare **C.N. .X. SA .X.** la data depunerii contestației figurând la poziția nr..X. din Anexa nr.1 „*Lista marilor contribuabili care sunt administrați de DG .X. începând cu data de 1 ianuarie 2013*” la OPANAF nr.1823/2012 pentru modificarea și completarea OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită legal să soluționeze contestația formulată de **C.N. .X. SA .X.**, numită în continuare CN .X. SA.

I. În susținerea cauzei, contestatara aduce următoarele argumente:

1) Referitor la calculul accesoriilor aferente impozitului pe profit în sumă de **.X. lei**, CN .X. SA precizează următoarele:

- pentru anul 2012, CN .X. SA a depus Declarația anuală 101 privind impozitul pe profit nr. .X./2013, prin care a declarat un impozit pe profit datorat în sumă de .X. lei, care a fost achitat cu OP nr..X./2013, conform înregistrărilor din fișa sintetică totală eliberată de către DG.X. la data de 24.09.2013;

- la data de 04.09.2013, CN .X. SA depune Declarația 101 rectificativă pentru anul 2012 cu nr. .X./2013 prin care se declară impozit pe profit în sumă de .X. lei, mai mare cu .X. lei față de Declarația anuală 101 privind impozitul pe profit nr..X./2013; Suma de .X. lei nu a fost achitată întrucât CN .X. SA figura la ANAF-D.G..X. cu plata în plus în contul impozitului pe profit cu o sumă mai mare decât debitul;

- CN .X. SA a depus în perioada 2006-2012 o serie de declarații rectificative care au condus la diminuarea impozitului pe profit cu suma de .X. lei conform Anexelor 4-10 la contestație;

- pentru suma achitată în plus de .X. lei, CN .X. SA nu a solicitat restituirea sau compensarea acesteia, suma rămânând a se stinge cu următoarele obligații de plată din contul impozitului pe profit;

- D.G.X. a efectuat o stingere defectuoasă a obligațiilor care a determinat ca impozitul pe profit plătit în plus, rezultat din diminuarea obligației prin declarațiile rectificative depuse, să figureze în *venituri ale bugetului de stat încasate în contul unic în curs de distribuire*, aspect care se reține din fișa sintetică totală editată la data de 21.11.2012 – Anexa 12;

- diferența de .X. lei rezultată ca diferență dintre .X. lei și suma evidențiată la codul 9902- *venituri ale bugetului de stat încasate în contul unic în curs de distribuire* la data de 21.11.2012, respectiv .X. lei, a fost compensat de către D.G .X.;

- la data de 25.03.2013, CN .X. SA avea plătită în plus cel puțin suma de .X. lei în contul impozitului pe profit, întrucât au fost achitate toate obligațiile rezultate din declarațiile din perioada octombrie 2012-august 2013;

- faptul că CN .X. SA figurează cu suma plătită în plus în contul impozitului pe profit este dovedită și de fișa sintetică totală editată la data de 24.09.2013 în care în contul 9902- *venituri ale bugetului de stat încasate în contul unic în curs de distribuire* este înscrisă suma de .X. lei, mai mică cu .X. lei față de cea existentă la data de 21.11.2012, fapt pentru care D.G. .X. avea obligația stingerii acestei obligații, întrucât atât suma plătită în plus cât și suma suplimentară declarată erau pentru aceeași obligație față de bugetul de stat: impozit pe profit.

Contestatară invocă în susținerea cauzei prevederile art.119 și art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Decizia nr..X./2008 a ANAF, publicată în MO nr..X./2008 și Decizia nr..X./2013 a DGSC, publicată pe site-ul ANAF.

2) Referitor la calculul accesoriilor aferente impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație în sumă de **.X. lei**, CN .X. SA precizează:

- în fișa sintetică totală editată la data de 21.11.2012 suma de .X. lei figura ca sumă plătită în plus la codul 9997-Impozit pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație, în timp ce în fișa sintetică totală editată la data de 24.09.2013 suma figurează ca fiind compensată;

- suma de .X. lei a fost înregistrată de către ANAF-D.G. .X. în mod eronat în contul 9997-Impozit pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație

- suma de .X. lei reprezintă impozit pe venit din activitatea desfășurată în baza unui contract de mandat în luna aprilie 2006 și a fost declarată eronat în Declarația informativă 205 și transmisă cu Borderul de însoțire înregistrat sub nr..X./2007. Suma a fost achitată cu OP nr..X./2006. Eroarea a fost corectată prin depunerea Declarației 100 nr..X./2008, iar prin adresa nr..X./2008 CN .X. SA solicită corectarea erorii materiale cu privire la plata efectuată.

Astfel, contestatară solicită conform prevederilor art.119 și art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anularea accesoriilor în sumă de .X. lei întrucât suma a fost achitată la data plății veniturilor.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./2013

Direcția Generală .X., s-au stabilit în sarcina societății accesorii în sumă de **.X. lei**, din care:

- dobânzi și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit;

- dobândă în sumă de .X. leu aferentă impozitului pe venitul din activități de expertiză contabilă, tehnică judiciară și extrajudiciară;

- dobândă în sumă de .X. lei aferentă impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt Declarația 101 nr..X./2013, Decizie nr..X./2011, Declarația 100 nr..X./2008.

Accesoriile în sumă totală de **.X. lei** au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru:

- plata cu întârziere a impozitului pe profit cu scadența în data de 25.03.2013,
- plata cu întârziere a impozitului pe venitul din activități de expertiză contabilă, tehnică judiciară și extrajudiciară cu scadența în data de 26.09.2011,
- plata cu întârziere a impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație cu scadența în data de 25.05.2006.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Cauza supusă soluționării este dacă Compania datorează dobânzile și penalitățile de întârziere calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./2013 asupra diferenței de impozit pe profit în sumă de **.X. lei rezultată prin depunerea declarației rectificative cu suplimentare de sumă în condițiile în care Compania nu figura la data depunerii declarației rectificative, respectiv **04.09.2013**, cu plăți în plus care să fi avut data plății mai mică sau egală cu data de **25.03.2013**, data scadenței obligației rectificată.**

In fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./2013, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 25.03.2013 – 25.07.2013 dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **.X. lei** aferente impozitului pe profit.

Baza de calcul a accesoriilor o constituie suma de **.X. lei** reprezentând impozit pe profit, declarată prin Declarația rectificativă 101 pentru impozitul pe profit aferentă anului 2012, înregistrată sub nr..X.2013, prin care s-a suplimentat obligația de plată la impozit pe profit, cu scadență 25.03.2013.

Prin contestația formulată, compania susține că nu datorează accesoriile în sumă de **.X. lei** deoarece *“la data de 25.03.2013 CN .X. SA avea plătită în plus o sumă mult mai mare decât obligația declarată suplimentar”*.

În drept, art.119 alin.1), art.120 alin.1), alin.2) și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare prevede că :

“Art.119 (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art.120 (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Art.120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale”.

In temeiul acestor prevederi legale se reține că accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite în termenul legal la bugetul general consolidat al statului.

Din documentele existente la dosarul cauzei se rețin următoarele :

- în data de **04.09.2013** CN .X. SA a depus declarația rectificativă 101, aferentă anului 2012, prin care s-a suplimentat obligația de plată la impozit pe profit, cu scadență 25.03.2013, cu suma de .X. lei,
- debitul astfel constituit a fost stins prin distribuirea din contul unic, respectiv din OP nr..**X./2013**,
- pentru perioada 25.03.2013-25.07.2013 au fost calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..**X./2013**, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei aferente impozitului pe profit.

Se reține că urmare depunerii declarației rectificative devin incidente prevederile pct.3.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.144/2012 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative, potrivit căroră

“3.1. În situația depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative cu suplimentare de obligație fiscală, obligațiile fiscale accesorii se datorează și se calculează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv, prin orice modalitate de stingere prevăzută de lege”

coroborat cu pct.3.2 din același act normativ

“3.2. În vederea stabilirii obligațiilor fiscale accesorii datorate până la data stingerii inclusiv, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori procedează la

reanalizarea, în sistem informatic, a stingerii obligațiilor fiscale, astfel cum au fost suplimentate”.

Astfel se reține că obligația suplimentară de plată în cuantum de .X. lei, cu scadența 25.03.2013, a fost stinsă de organele fiscale din plățile efectuate de societate în contul unic, respectiv din OP nr..X./2013 în sumă totală de .X. lei, achitată în contul unic și distribuită în data de 05.09.2013,

În urma efectuării operațiunilor de stingere s-au generat accesorii în sumă totală de .X. lei, calculate legal de către organul fiscal de la data scadenței obligației fiscale și până la data stingerii efective pe care societatea o contestă integral.

Referitor la susținerea contestatarei, potrivit căreia *“la data de 25.03.2013 CN .X. SA avea plătită o sumă mult mai mare decât obligația declarată suplimentar”*, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere că **la data depunerii declarației rectificative, respectiv 04.09.2013, CN .X. SA nu figurează cu sume achitate în plus la impozitul pe profit**, fapt pentru care suma de .X. lei a fost stinsă prin distribuie cu plățile efectuate de agentul economic în contul unic al bugetului de stat, respectiv cu OP nr..X./2013 care figura ca plată în plus, aspect reținut și de organele fiscale prin adresa nr..X./2013.

Organul de soluționare mai are în vedere și faptul că organele fiscale au calculat accesoriile contestate începând cu data de 25.03.2013, astfel cum rezultă din anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./2013, dată la care suma de .X. lei menționată de către contestatară ca fiind plătită în plus la impozit pe profit pentru perioada 2006- 2012 fusese utilizată deja la stingere.

Mai mult, contestatară susține că *“faptul că CN .X. SA figurează cu suma plătită în plus în contul impozitului pe profit este dovedită și de fișa sintetică totală editată la data de 24.09.2013 în care la codul 9902 – Venituri ale bugetului de stat încasate în contul unic în curs de distribuie este înscrisă suma de .X. lei [...]”* iar suma de .X. lei, este compusă din .X. lei din OP nr..X./2013 și .X. lei din OP .X./2013, ceea ce confirmă faptul că organele fiscale în mod corect au operat procedura de stingere prin distribuie din contul unic din plusul de .X. lei.

Referitor la invocarea de către contestatară a Deciziei Comisiei Fiscale Centrale nr.3/2008 privind aplicarea art.12, art.111, art.114, art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căreia *“În situația în care contribuabilul, cu bună-credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii, data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, dacă suma plătită suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus.”*, organul de soluționare reține că legiutorul a

înțeles că în cazul în care cu bună credință s-a efectuat o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior, nu se calculează accesorii, cu condiția ca sumele plătite suplimentar să nu fi fost stinse până la data corectării de către contribuabil, ori în cazul de față organul fiscal a ținut cont de suma plătită în plus de contribuabil, accesoriile fiind calculate de la data de 25.03.2013, data scadenței debitului principal și până la data de 25.07.2013 când a existat plata în plus din OP nr..X./2013.

În ceea ce privește invocarea Deciziei nr..X./2013 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestației, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea cauzei, întrucât din cuprinsul deciziei reiese faptul că societatea în cauză avea achitat în plus în contul impozitului pe profit sume suplimentare cu mult înainte de scadența rectificativei, sume care nu au stins alte debite scadente, iar în cazul de față **CN .X. SA nu figurează cu sume achitate în plus.**

Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia „*contestația poate fi respinsă ca : a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, va fi respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând dobânzi/penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

2. Cauza supusa solutionarii este daca Compania datoreaza suma de .X. lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignatie stabilite prin Decizia nr..X./2013 referitoare la obligatiile de plata accesorii, in conditiile in care, pe de-o parte, potrivit legislatiei in vigoare pentru perioada analizata, solicitarea de indreptare a erorii din documentele de plata trebuie depusa in termen de 1 an de la data platii, sub sanctiunea decaderii debitorului din dreptul de a solicita corectarea erorii, iar, pe de alta parte, aceasta nu a adus argumente si nu a depus documente noi care sa modifice situatia existenta in evidenta pe platitor a organului de impunere.

În fapt, prin decizia de calcul accesorii contestată, organele fiscale au stabilit în sarcina Companiei dobânzi aferente impozitului pe venitul din valorificarea

bunurilor în regim de consignație în sumă de .X. lei, calculate pe perioada 25.05.2006-24.01.2008.

Dobânzile au fost calculate pentru obligații de plată aferente lunii aprilie 2006 la impozitul pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație.

Compania invocă faptul că nu datorează accesoriile aferente impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație calculate de organele fiscale prin Decizia de calcul accesorii nr..X./2013 emisă de Direcția Generală .X., întrucât a efectuat eronat plata sumei de .X. lei cu Ordinul de plată nr..X./2006 în contul Trezoreriei Operative a Municipiului .X. în loc de contul Trezoreriei Operative a Municipiului .X. și că a depus ulterior la Direcția Generală de Administrare .X. adresa nr..X./2008 prin care solicita transferarea sumei în cauză în contul corect.

In drept, in speță sunt incidente prevederile art.114 alin.2¹ și alin.2⁵ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“2¹) Debitorii vor efectua plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile datorate bugetului de stat și a unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligații de plată.

2⁵) Plata obligațiilor fiscale, altele decât cele prevăzute la alin.(2¹), se efectuează de către debitori, distinct pe fiecare impozit, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidate”.

Totodată, în speță sunt incidente dispozițiile art.114 alin.4 și 6 din același act normativ, care stipulează că:

„(4) Pentru creanțele fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile subordonate, organul fiscal, la cererea debitorului, va efectua îndreptarea erorilor din documentele de plată întocmite de acesta și va considera valabilă plata de la momentul efectuării acesteia, în suma și din contul debitorului înscrise în documentul de plată, cu condiția debitării contului acestuia și a creditării unui cont bugetar.

(6) Cererea poate fi depusă în termen de un an de la data plății, sub sancțiunea decăderii”,

coroborate cu pct.1.1, pct.1.2 lit.a) din Ordinul nr.1311/2008 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor materiale din documentele de plată întocmite de debitori privind obligațiile fiscale, în care se precizează:

„1.1. Îndreptarea erorilor materiale din documentele de plată întocmite de debitori se va face pe baza unei cereri depuse la organul fiscal competent, potrivit legii, conform prevederilor art.114 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003

privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

1.2. Prezenta procedură de îndreptare a erorilor materiale din documentele de plată întocmite de contribuabil se aplică în următoarele situații:

a) plata obligațiilor fiscale s-a efectuat în alt cont bugetar decât cel corespunzător ori utilizând un cod fiscal eronat;

Art.48 din același act normativ prevede că:

„Organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii.”

Totodată, pct.3 din Decizia nr.1/2006 a comisiei fiscale centrale privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la Codul de procedură fiscală prevede că:

„În situația în care, ulterior efectuării plății obligațiilor fiscale, la termenul și în cuantumul stabilit de reglementările legale în materie, contribuabilii constată erori în documentele de plată, pot solicita organului fiscal competent corectarea erorilor, plata fiind considerată ca efectuată la data debitării contului contribuabilului, cu condiția creditării unui cont bugetar.

La cererea justificată a contribuabililor și după analiza fișei de evidență analitică a plătitorilor, precum și a documentelor de plată a obligațiilor bugetare, organele fiscale teritoriale, pe baza unui referat aprobat de conducătorul unității fiscale, vor solicita unităților de trezorerie competente efectuarea transferurilor de sume în conturile bugetare corespunzătoare, în conformitate cu voința de plată a contribuabilului exprimată în cerere. Contribuabilul va furniza orice alte informații sau documente solicitate de organul fiscal competent, în legătură cu situația sa fiscală”.

Astfel, legiuitorul a instituit atât termenul de decadere în care poate fi depusă cererea de îndreptare a erorilor din documentele de plată și anume **cel mult un an de la data plății**, cât și procedura prin care organul fiscal efectuează îndreptarea erorilor și stabilește accesoriile, ca urmare a îndreptării erorilor din documentele de plată.

Dacă cererea de îndreptare a erorilor se depune peste termenul de 1 an, atunci operează decadența din dreptul de a solicita îndreptarea, iar consecința este că plata efectuată eronat într-un alt cont va reprezenta o plată nedatorată (a carei restituire plătitorul o poate cere potrivit art.117 alin.1 lit.a din Codul de procedură fiscală), **iar obligațiile fiscale scadente vor fi considerate neachitate la termen,**

astfel incat organul fiscal va fi indreptatit sa stabileasca majorari de intarziere potrivit art.119 alin.1 din Codul de procedura fiscala.

Obligația de plată la bugetul de stat aferentă lunii aprilie 2006, în cuantum total de **.X. lei**, conform Declarației 100, anexata la dosar, înregistrată în fișa de evidență pe plătitor cu nr..

Se reține că suma de .X. lei a fost înregistrată la Trezoreria Operativă Municipiul .X. în data de 14.04.2006, conform ordinului de plată nr..

Cu adresa nr..“în conformitate cu art.3 din Decizia Comisiei Fiscale 1/2006, vă rugăm să corecți înregistrarea sumei de .X. RON, viraj cu OP .X./2006 In Trezoreria Operativă a Municipiului .X., din contul [...] în contul [...], cum este corect, plata reprezentând impozit pe venit din activitate desfășurată în baza unui contract de mandat, nu în baza unei convenții civile”.

Totodată, la capitolul 1, pct. 2 și 3 din Anexa 1 la Ordinul nr.1314/2007 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia se prevede că:

“2. Sumele plătite de contribuabili, reprezentând obligații fiscale prevăzute de Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007, cu modificările ulterioare, datorate bugetului de stat, se distribuie de către organul fiscal competent pe tipuri de obligații fiscale datorate, prioritate având obligațiile fiscale cu reținere la sursă și apoi celelalte obligații fiscale, proporțional cu obligațiile fiscale datorate, cu excepțiile prevăzute la pct. 19 - 30.

3. Sumele reprezentând obligații fiscale datorate bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, prevăzute de același act normativ, achitate de către contribuabili în contul unic, se distribuie de către organul fiscal competent mai întâi pe bugete, proporțional cu sumele datorate fiecărui buget, și apoi pe tipuri de obligații fiscale, prioritate având obligațiile fiscale cu reținere la sursă și apoi celelalte obligații fiscale, proporțional cu obligațiile fiscale datorate, cu excepțiile prevăzute la pct. 19 – 30”.

În temeiul prevederilor legale citate, se reține că, în condițiile în care Compania a efectuat plata către bugetul de stat în contul Trezoreriei .X. în loc de Trezoreria .X., la termenul scadent față de obligația constituită, deci a creditat un cont bugetar, cererea de corectare a erorii fiind transmisă prin fax la D.G. .X., așa cum reiese din confirmarea anexată la dosar la data de 30.01.2008, deci în afara

termenului de un an de la data efectuării plății, **CN .X. SA** nu este îndreptățită să beneficieze de procedura îndreptării erorilor materiale, cu consecința refacerii stingerii obligațiilor fiscale.

Prin urmare, ținând seama de aspectele prezentate și de faptul că, în susținerea contestației nu a adus argumente și nu a depus documente noi care să modifice situația existentă în evidența pe platitor a organului de impunere, se reține că **CN .X. SA** a întocmit eronat ordinul de plată fără să fie creditat contul corespunzător și că nu a solicitat în termenul legal de până la un an îndreptarea erorii din documentul de plată, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, citate anterior, se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **C.N. .X. SA .X. din .X.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr..

- dobânzi și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit;
- dobândă în sumă de .X. lei aferentă impozitului pe venitul din valorificarea bunurilor în regim de consignație.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,